

PRACUJEMY W DOMU Z SZEŚCIOLATKIEM

Sąsiad szpak

1. Karta pracy, część 3, s.69

Rysowanie po śladach linii od zdjęć dorosłych ptaków do ich potomstwa. Nazywanie ptaków. Oglądanie piór wybranych ptaków - bociana, wilgi, kukułki, czajki.

- Wizualizacja - *Jestem ptakiem*

Dziecko leży z zamkniętymi oczami. Mamusia mówi:

Wyobraź sobie, że jesteś ptakiem. Masz ciało pokryte miękkimi piórami i piękne skrzydła. Dzięki nim możesz fruwać! Powoli poruszasz skrzydłami i unosisz się w powietrzu, coraz wyżej i wyżej. Ogrzewają cię promienie słońca. Pomyśl, czy bycie ptakiem jest miłe.

2. Zapoznanie z wyglądem szpaka, szukanie ciekawostek na temat szpaka w Internecie.
3. Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej - Zaremby - *Sąsiad szpak*.

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabuszka i musiała go wypróbować. Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

- Na kogo dzwonisz? - spytał

- Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę - odpowiedziała rozpromieniona Ada.

- Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów - wykrzyknął ogłuszony Olek. Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

- Jak dobrze - westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

- Cisza, aż dzwoni w uszach - roześmiał się dziadek. - Teraz mogę przedstawić Wam nowego sąsiada. - Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków.

- Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie - szepnął. Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od sadu ptaszka. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał źdźbło zeschłej trawy. Rozglądał się na wszystkie strony.

- Rozpoznaliście tego pana? - spytał dziadek.

- Pewnie. To pan szpak - odpowiedział bez wahania Olek.

- Pani szpak też osiedli się w budce? - spytała Ada.

- Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i małych szpaczków.
- Będziesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku - zauważył ze śmiechem Olek.
- Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi, jak Ada i jej dzwonek - szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaka.

- Szpet - szpet - zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracał do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

- Stara się - zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał, jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: Kuku, kuku! Ada i Olek zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

- Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy - przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt.

- Rozmowa na temat opowiadania:
 - dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?
 - kogo przedstawił dziadek Olkowi i Adzie?
 - gdzie założył gniazdo szpak?
 - jakie głosy naśladował szpak?
- Podawanie zdrobnień i zgrubień do słowa szpak.
 - szpak - szpaczek, szpakunio...
 - szpak - szpaczysko
- Ćwiczenia oddechowe *Wyścigi piórek* (potrzebne sztuczne piórko).
Przedmuchiwanie piórka z jednej strony pokoju na drugą.
- 4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych - opis z dnia 31.03.
- 5. Karta pracy, część 3, s.70
Liczenie żab. Wskazywanie dwóch takich samych par żab, kolorowanie ich.
- 6. Karta pracy, część 3, s. 71
Rysowanie szlaczków po śladach, a potem samodzielnie.

